

ОУТРЕНИ

ѢГ

ВЪ ЗЕМЛЮ ЖИВОТЪ МОЙ. ПОСАДИЛЪ МѢ ЕСТЬ
ВЪ ТѢМНЫХЪ, ІАКІЮ МЕРТВЫМЪ ВѢКА:

И ОУНЫ ВО МНѢ ДѢХЪ МОЙ, ВО МНѢ СЛА-
ТЕСЯ СЕРДЦЕ МОЕ.

ПОМАНУХЪ ДНІ ДРЕВНІА, ПОУЧИХСЯ ВО ВСІХЪ
ДЕЛАХЪ ТВОИХЪ, ВЪ ТВОРЕНІИХЪ РУКЪ ТВО-
ЕЮ ПОУЧАХСЯ.

БОЗДѢХЪ КА ТЕБЪ РУЦѢ МОЙ, ДѢША МОД-
ІАКОШ ЗЕМЛА БЕЗВОДНА ТЕБЪ.

СКОРШ ОУСЛЫШИ МѢ ГДИ, НІЧЕЗЕ ДѢХЪ МОЙ:
НЕ ШВРАТИЛЪ ЛИЦА ТВОЕГУ Ш МЕНЕ, НІ ОУПО-
ДОБЛІСЯ ННЗХОДАЩЫМЪ ВЪ РОБЗ.

СЛЫШАНУ СОТВОРН МНѢ ЗАУТРА МАТЬ ТВОЮ,
ІАКОШ НА ТА ОУПОБАХЪ. СКАЖН МНѢ ГДИ, ПОТЬ,
ВЪ ЩНЬЖЕ ПОЙДѢ, ІАКОШ КА ТЕБЪ ВЗАХЪ
ДѢШУ МОЮ,

ИЗМІ МѢ Ш ВРАГЪ МОИХЪ, ГДИ, КА ТЕБЪ
ПРИВЕТГОХЪ.

НАУЧН МѢ ТВОРНТИ ВОЛЮ ТВОЮ, ІАКОШ ТЫ
ЕСН БІГЪ МОЙ, ДѢХЪ ТВОЙ БЛГІЙ НАСТАВИЦЪ